

poesis

Emil Brumaru

Născut la 1 ianuarie 1939

în comun Bahmutea, județul Tighina din Basarabia.

Absolvent al Facultății de Medicină Generală din Iași (1963). Între 1963 și 1975, medic în comuna Dolhasca, județul Suceava. Liber profesionist, în anii 1975-1983. Corector cu jumătate de normă la *Convorbiri literare* (1983-1989). Redactor-șef adjunct, apoi redactor la aceeași publicație (1990-1996). Debut editorial cu *Versuri* (1970). Din 1992, rubrică săptămînală ("Cerșetorul de cafea") la *România literară*. În 2003 apare în colecția "Canon" a Editurii Aula monografia *Emil Brumaru* semnată de Rodica Ilie, iar Horațiu Mălăele scoate un CD, *Sunt un orb*, pe versurile poetului. Premiul Național de Poezie "Mihai Eminescu" pentru Opera Omnia (2001).

Opera poetică:

Versuri (Ed. Albatros, 1970); *Detectivul Arthur* (Ed. Cartea Românească, 1970); *Julien Ospitalierul* (Ed. Cartea Românească, 1974); *Cîntece naive* (Ed. Cartea Românească, 1976); *Adio, Robinson Crusoe* (Ed. Cartea Românească, 1978); *Dulapul îndrăgostit* (Ed. Cartea Românească, 1980); *Ruina unui samovar* (Ed. Cartea Românească, 1983); *Dintr-o scorbură de morcov* (Ed. Nemira, 1998); *Poeme alese. 1959-1998* (Ed. Aula, 2003); *Opera poetică*, 2 vol. (Ed. Cartier, 2003); *Poezie. Cartea-Borcan* (Ed. Humanitas, 2003); *Fluturii din pandișpan* (Ed. Cronica, 2003); *Infernala comedie* (Ed. Brumar, 2005).

Emil BRUMARU

Opera poetică

I

Ediția a II-a revăzută și mult adăugită

CARTIER

CARTIER®

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 24 05 87, tel.: 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.

Tel./fax: 210 80 51. E-mail: codexcartier@go.ro

Difuzare:

București: Stsrada Toamnei, nr. 24, sectorul 2.

Tel./fax: 210 80 51. E-mail: codexcartier@go.ro

Chișinău: bd. Mircea cel Bătrîn, nr. 9, sectorul Ciocana. Tel.: 34 64 61.

Cărțile CARTIER pot fi procurate în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

LIBRĂRIILE CARTIER

Casa Cărții Ciocana, bd. Mircea cel Bătrîn, nr. 9, Chișinău. Tel.: 34 64 61.

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel./fax: 24 10 00.

Colecția *Poesis* este coordonată de Em. Galaicu-Păun

Editor: Gheorghe Erizanu

Lector: Em. Galaicu-Păun

Coperta: Vitalie Coroban

Credit fotografic: Gheorghe Erizanu

Design: Valentina Ciobanu

Procesare de text: Angela Ciobanu, Aurelia Ciobanu

Tehnoredactare: Valentina Ciobanu

Prepress: Editura Cartier

Tipar: F.E.-P. Tipografia Centrală (nr. 6411)

Emil Brumaru

OPERA POETICĂ I

Ediția a II-a revăzută și mult adăugită, septembrie 2005.

© Editura Cartier, 2003.

© Editura Cartier, 2005, pentru prezenta ediție.

Ediția I a apărut în 2003 la Editura Cartier. Această ediție a apărut în 2005 la Editura Cartier.

Toate drepturile rezervate. Cărțile Cartier sînt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Brumaru, Emil

Opera poetică / Emil Brumaru; cop. : Vitalie Coroban, — Ed. a 2-a, revăz. și mult adăugită. —

Ch. : Cartier, 2005 (F.E.-P. "Tipogr. Centrală").

Vol. 1. — 2005. — 224 p.— (Col. "Poesis" / coord. col: Em. Galaicu-Păun)

ISBN 9975-79-347-9

1500 ex.

CZU 821.135.1-1

B85

ISBN 9975-79-347-9

VERSURI
(1970)

ELEGIE

O, vechi și dragi bucătării de vară,
Simt iar în gură gust suav de-amiază
Și în tristețea care mă-nconjoară
Din nou copilăria mea visează:
Ienibahar, piper prăjit pe plită,
Pești groși ce-au adormit în sos cu lapte,
Curcani păstrați în zeama lor o noapte
Spre o delicatețe infinită,
Ciuperci cît canapeaua, în dantele,
Icre cu bob bălos ce ochiu-și cască,
Aluaturi tapisate, crescînd grele
Într-o dobitocie îngerească,
Moi miezuri de ficați în butoiașe
De ou de melc, înlăcrămate dulce,
Mujdeiuri ireale, șunci gingașe
Cînd sufletu-n muștar vrea să se culce,
Și-n ceainice vădindu-și eminența
Prin fast de irizări și toarte fine
Ceaiuri scăzute pînă la esența
Trandafirie-a lucrului în sine!

CÎNTEC NAIIV

Fecioarele se încurcau în gene,
Motanii se frecau de damigene
Și ne era la toți atît de lene...

Torceau femei de angora în pat!

.....

Și-ncet sufletul nostru-a căpătat
Ape adînci cu lustru-ntunecat.

ÎN DORMITOR

Nici un chip n-a căzut în paloare
Ca al tău, adormit și frumos.
Fulgera, luminându-te-arare,
Cîte-un vis sub al tîmplelor os.

Respirai cu atîta sfială
Încît aerul ud se-nchea
Lîngă nările-adînci în petale.
Respirai, surîzînd, catifea.

Fascinat de-al său geamăn, spre-oglină
Brațul tău prins în somn se-alungea
Visător. Oh, să nu se desprindă!

BALADĂ

Vechi piftier de țîțe clocitoare,
Prin pîlnii scurs în bălți de somn ca lapții,
Nemăturat cu geana de fecioare,
Cel mai becisnic dintre toți inapții,

Ou putrezindu-și gălbenușu-alene
Pe polițe, din nou mi se arată
VEDENIA! Parfumul face pene
Și-năbușă nări, căni, odăi și, iată,

Prin iadul cald din jur mișc-o femeie
Picioarul ei, greu minutar de carne.
Ce fante ca din bumbi pieptu-și descheie,
Preauleios sufletu-n cești să-și toarne?

Închinare

O, ACEL VERS, subțire maț de flutur,
Chioșc de cocon, desmăț al smirnei moale,
Crud pîrț de înger chiflicind cristale,
Rouă regească-n turn ce-arar o scutur!

CÂNTEC

Amiezi înfășurate în vanilii,
Pe tăvi trîntite, gingașe și moi,
Cu clopoței gălăgioși la gene
Și degete prelinse din oloi,

Trec în dulapuri, rîd dintre lichioruri,
Pîndite de păianjeni cînd lipsim.
(Oh, pentru ele-n căni au loc omoruri
Și drame dulci cu caracter intim!)

Și-n urmă le mai flutură o clipă
În marile odăi blazonul pur
Cu patru crini purtați de o fecioară
În mînă peste-o pajiște de-azur.

PREZENTARE

Trăiam în bulion, trăiam în fructe,
În dulci latrine cu hîrtii murdare,
În untdelemn duceam naive lupte,
Sticlele mele aveau dop de soare.

Iubeam păianjeni fără ca să-mi pese
Și lîngă ziduri mirosul de var;
Pe tăvi dormeam alături de mari fese
De piersice roz-albe ce transpar.

Iar perna mea, ca laptele de moale,
Puf de cocor ce zboară-n ea avea.
Piperele cu rangurile sale
Vechi pretendente-au fost la nara mea.

Și pentru-a-mi fi stăpînă și regină
Peste imperiul vast de lene calmă
În fața mea creștea ciuperca fină
Cu reverențe și cu spori în palmă.

CEAS

E ceasu-n graniți fine de răcori
Oprit, pînă cînd sufletul îl umple,
Motanii îmi surîd curtenitori
Și sclifosiți din blănurile scumpe,
Și litera se-nfundă mai docilă,
Mai aromată, mai neprihănită,
Ca-ntr-un fotoliu-n afinata filă;
Cu-o temenea imagini mă invită.
Calești ce-mi poartă încă-adolescența
Ca pe un crin de delicată vază
Lunecă line prin luminescența
Pereților care se subțiază.
Înfășurat în lirice caftane
Nu prididesc silabele să număr...
Oh, eu am vrut să spun numai că treci
Cu-o umbreluță de mărar pe umăr.

AMNEZIE

Dacă iei o portocală
Și-o dezbraci în pielea goală
Ca să-i vezi miezul adânc
Peste care îngerii plîng
Cu cășune-n loc de ochi
Și aripi din foi de plopi
Se întîmplă să uiți totul...

EA STĂPÎNEȘTE

Ea stăpînește linguri cristaline,
Pîlnii de somn, pipere pătimașe,
Cuțite ceucid prin limpezime,
Ibrice-adînci cu falnice panașe.

Și-n timp ce eu cetățile cutreier
Spre-a spune lumii cît îi de frumoasă
Ea osîndește-n flăcări de mătăasă
Ciuperci umplute iezuit cu greier.

Și cîntea mi-o păstrează fără pată
Alunecînd suav printre supuși.
O, fie-i mîna binecuvîntată
În liniștea curatului albuș.

SENTINȚA

Fecioarelor căzute în genunchi
Li se retează genele pe trunchi
Fiindc-au surîs din somn în largi crivate
Cu șoldurile neînfășurate,
Și-n miez de noapte, avînd bluza lipsă,
Au pus cu sîinii luna în eclipsă,
Și-au îndrăznit să-ntreacă-n rotunjime
Izvoarele credinței din vechime.
Au tulburat mișcările cerești
Prinzîndu-și seara fustele în clești
De rufe pe subțiri și crude funii,
Miresme cotropindu-ne ca hunii.

Și-acum plutesc și-n palme roze bat
Mingi pline cu un aer necurat.

GLYCERA

Tu în cămări, ferită de Austru,
Cu puf de gîscă sînilor dai lustru
Și ca să-ți cadă chipul în paloare
Îți pui la șold, cu greață, lipitoare.

Și faci pași mici să simți pe preșuri late
Gîdilituri la talpă, desfrîmate.
Și-ncerci sub lampă vâluri pentru șale
Pe ele cu picturi cu animale.

Pe urmă, în pecetei de la inele,
Clatini corăbii, numeri turturele
Și-aplauzi cînd coboară din tavan
Pe-o piersică păianjenul profan.

EXCLAMAȚIE

Ce bine-i să trăiești în cărămida
Care se sfarmă moale printre spini,
Să-ți fie gândul dulce ca uleiul
Dovlecilor la care te închini,
Și sufletul să ți-l împaci cu sticle,
Cu piersici și cu trenuri timpurii.

O, adormind în dosul unei case
De melc suav, ce bine-i să nu scrii!

PASTEL CREȘTIN

Cu țitele-nțepate de tăuni
Vacile roșii rumegau scaieții.
Lîngă izvorul sacru-al dimineții,
Netulburat, Isus făcea minuni.

Inconștiente-l pipăiau pe pulpe
Rîmele lungi. El, simplu și supus,
Adolescentul, palidul Isus
Hrănea din palme cu furnici o vulpe.

O fată-ascunsă-n frageda cucută
Îmbrățișa un șarpe adormit.
Și cînd sleită coapsa s-a oprit,
I s-a părut că Fiul o sărută.